

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kurešové a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: J. A.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupené JUDr. Richardem Třeštíkem, advokátem, se sídlem v Ústí nad Labem, Masarykova 43, proti **žalovanému: Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Liberci**, sídlem v Liberci, Rumjancevova 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2011, č.j. ZKI-O-52-674/2011-Lšk,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2011, č.j. ZKI-O-52-674/2011-Lšk, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Děčín (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 7.10.2011, č.j. OR-255/2011-502, jímž podle § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „katastrální zákon“), rozhodl, že nesouhlasu s provedením opravy se nevyhovuje, neboť se jedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 8 katastrálního zákona a oprava zakresluje hranice mezi pozemky st.p. č. 2, p.p. č. 2/1, p.p. č. 2/2 a p.p. č. 3 v katastrálním území Krásný Studenec se provede. Opravou nejsou dotčena vlastnická práva účastníků řízení.

V žalobě nejprve uvedla, že je vlastníkem p.p. č. 2/2 v katastrálním území Krásný Studenec dotčené rozhodnutím katastrálního úřadu a žalovaného a popsala dosavadní průběh řízení. Dále uvedla, že souhlasí s právním názorem žalovaného, že postup uvedený v ust. § 8 odst. 1 katastrálního zákona lze použít pouze v případě, že se jedná o věc nespornou a že

opravou chyby v katastru nemovitostí nemohou být dotčeny právní vztahy, pokud jejich změna není doložena listinou. Poukázala na ust. § 53 odst. 3 vyhl. č. 26/2007 Sb., katastrální vyhláška (dále jen „katastrální vyhláška“), podle které chybné geometrické a polohové určení opraví katastrální úřad pouze na základě písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Žalobkyně vytkla žalovanému, že napadeným rozhodnutím rozhodl v rozporu s uvedeným právním názorem. Žalobkyně nesouhlasila s názorem žalovaného, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že změna výměry pozemků nemá za následek změnu v právních vztazích. Žalobkyně souhlasila s tím, že výměra pozemků není dle katastrálního zákona identifikačním znakem pozemků, avšak podotkla, že v projednávaném případě se nejedná o opravu výměry pozemků, nýbrž o opravu hranic pozemků s tím, že změna hranic pozemku v katastru nemovitostí se musí nutně dotknout vlastnického práva vlastníka tohoto pozemku tak, jak je toto právo vymezeno v § 123 občanského zákoníku. Žalovaný tak rozhodl v rozporu se zákonem, jestliže potvrdil opravu hranic pozemkové parcely č. 2/2 přes nesouhlas žalobkyně. Katastrální úřad provedl opravu údajů v katastru nemovitostí na základě vytyčovacího náčrtu č. 375-72/2008, který byl vyhotoven Ing. M. S. dne 19.3.2008. Žalobkyně správnost uvedeného náčrtu zpochybnila, a to vytyčovacím náčrtem číslo 434-042/2010, který vyhotovila Ing. A. P. dne 18.6.2011. Žalovaný tak schválil změnu hranic p.p. č. 2/2 aniž by správnost nově stanovené hranice byla jednoznačně doložena.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný setrval na svém stanovisku, že nedošlo k porušení zákona. Žalovaný zařadil postup při opravě zákresu hranice mezi uvedenými pozemky pod právní úpravu chyby vzniklé při vedení a obnově katastru nemovitostí a nepřesnosti při podrobném měření podle ust. § 8 odst. 1 katastrálního zákona. Žalobkyně nadále vlastní pozemek – p.p. č. 2/2 v hranicích, které byly vyšetřené a zaměřené v rámci tvorby základní mapy velkého měřítka v roce 1987 a ve kterých tento pozemek v roce 2007 nabyla do svého vlastnictví. Žalobkyně účelově odkazuje na ust. § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky, neboť chybné geometrické a polohové určení se opraví nejen na základě písemného prohlášení, ale také na základě výsledků zeměměřických činností. Není třeba písemného prohlášení, pokud z původního výsledku zeměměřických činností je chyba zřejmá, nebo pokud se jedná o opravu na podkladě opravy listin. Výpočtem pomocí vzdáleností z měřického náčrtu z roku 1924 a ohlašovacího listu číslo 16/34 z roku 1934 bylo dokázáno, že opravené hranice, respektive opravený bod č. 70-6, odpovídá výsledku šetření v rámci mapování, respektive náčrtu číslo 70, což je původní výsledek zeměměřické činnosti a tudíž nemuselo být v projednávaném případě předloženo písemné prohlášení vlastníků pozemků. Změna výměry není v žádném případě zásahem do vlastnických práv, jak se domnívá žalobkyně. Výměra není závazným údajem katastru. Pro rozsah vlastnictví jsou rozhodující hranice pozemku, tedy jeho geometrické určení podle § 20 katastrálního zákona. V projednávaném případě se nejedná o opravu výměry pozemků, ale o opravu hranic pozemků. Ke změně výměry parcely dochází podle ust. § 29 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky při opravě chyb zobrazení hranice parcely v katastrální mapě. Oprava zákresu hranice byla provedena na návrh společnosti DISTAV CZ stavební, s.r.o. na základě posudku Ing. Václava Kellnera ze dne 26.4.2011 a vytyčovacího náčrtu Ing. M. S. ze dne 19.3.2008. Vytyčení hranice od Ing. A. P. není v rozporu s vytyčením Ing. M. S., neboť ani v jednom vytyčení nebyl bod č. 70-6 stabilizován. Oprava zákresu hranice tak byla provedena podle § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky, tj. bez písemného prohlášení vlastníků na základě původního výsledku zeměměřické činnosti.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřila.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalovaný založil své rozhodnutí na zjištění následující chyby vzniklé při zeměměřičské činnosti. Zaměřený boč č. 375-6 (Ing. S.) s popisem stabilizace roh betonového základu leží na prvotně určené hranici z měřičského náčrtu z roku 1924 mezi p.p. č. 2/2 a 2/4, v současné době p.p. č. 2/1, a je tedy pozůstatkem původního oplocení, které bylo vyšetřeno při místním šetření, jak je patrné z náčrtu místního šetření č. 70. Toto je doloženo soutisky grafického souboru a rastru pozemkového katastru a rastru katastru nemovitostí, které jsou založeny ve spise pod č. 23 a 24. Z toho dle žalovaného vyplývá, že chyba nastala při podrobném měření v červenci 1987 při záznamu podrobného měření změn, jelikož vyšetřená hranice, vede po oplocení, a to odpovídá nově vzniklé hranici mezi p.p. č. 2/2 a 2/4, nyní p.p. č. 2/1 z měřicího náčrtu z roku 1924. Chybu tedy udělal zapisovatel nebo čtenář autoredukčního dálkoměru Redta 002 v červenci 1987, který se přepsal nebo špatně odečetl vzdálenost na bod č. 70-6 o 2 m. Výměra p.p.č. 2/2 byla opravou skutečně zmenšena o 13m², tato změna však v žádném případě nezasahuje do vlastnických práv žalobkyně, neboť dotčená část pozemku nikdy nebyla součástí p.p. č. 2/2, jak je doloženo v měřicím náčrtu z roku 1924 a náčrtu místního šetření č. 70.

Soud vázán námitkami žalobkyně se nejprve zabýval otázkou, zda je možno postupem podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona opravovat hranice pozemků v katastru nemovitostí, jak tomu bylo v daném případě.

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly

a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,

b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Podle § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky chybné geometrické a polohové určení opraví katastrální úřad na základě písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi

měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna; prohlášení není třeba, pokud z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá, nebo pokud se jedná o opravu na podkladě opravy listiny.

Obdobnými případy se již zabývaly i správní a obecné soudy, z nichž vyplývají následující závěry.

Údaje jsou do katastru nemovitostí zapisovány vždy na základě listin, které dokládají evidované skutečnosti. Rozhodnutím o opravě chyby v katastrálním operátu (§ 8 katastrálního zákona) lze opravit hranice mezi parcelami, pokud jejich evidence před provedením opravy nemá oporu v založených listinách. Pro posouzení věci není rozhodné, kdy k chybě došlo, ale zda katastrální úřad zjistil, že geometrické určení předmětných nemovitostí uvedené v operátu je chybné a že je třeba toto určení opravit tak, aby zachycený stav odpovídal zjištěným podkladům. Pokud má žalobkyně za to, že v katastru nemovitostí má být u parcely v jejím vlastnictví evidována výměra před opravou, musí pro nové označení hranice (a tedy výměry pozemku) předložit listinu, která takovou změnu bude odůvodňovat (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30.3.2006, 6 Ca 271/2004, publ. Sb.NSS č. 5/2008, pod č.1558/2008).

Neurčitý pojem „zřejmý omyl“ obsažený v § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem, např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.1.2008, 1 As 40/2007, www.nssoud.cz).

Dále dle Nejvyššího správního soudu nelze přisvědčit námitce, že není možné provést opravu chybných údajů katastru za situace, kdy byl průběh hranice mezi vlastníky sousedních pozemků sporný, neboť postačuje, pokud z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá nebo pokud se jedná o opravu na podkladě opravy listiny (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.4.2013, 7 As 131/2012, www.nssoud.cz).

Vyznačení opravy dle § 8 katastrálního zákona neřeší otázku, kdo je vlastníkem nemovitosti, nýbrž pouze určuje, kdo je jako vlastník nemovitosti v katastru nemovitostí evidován. Opravou chyby v katastru nemovitostí se nemění právní vztahy k nemovitostem (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21.6.2001, 15 Ca 110/2001; obdobně např. i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3.1.2005, 22 Cdo 1840/2003, www.nssoud.cz).

Soud uvádí, že katastrální úřad tak posuzuje soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici, a za stav katastru a v něm uvedené údaje odpovídá. Jestliže v daném případě byla zjištěna lidská chyba v měřické činnosti, která je patrna z podkladů a spočívá v nesprávném uvedení polohy bodu č. 70-6, učinil soud dílčí závěr, že postup v takovém případě je podle § 8 odst. 1 a § 52 odst. 3 písm. b) možný, neboť jde o

nepřesnost při podrobném měření, která je patrna z původního výsledku zeměměřické činnosti. Za těchto podmínek není prohlášení vlastníků podle § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky nutné a žalovaný, resp. katastrální úřad, mohl postupovat podle § 8 odst. 1, odst. 5 katastrálního zákona.

Druhá část námitek směřuje proti správnému a úplnému zjištění uvedené chyby. Soud se tak bude zabývat tím, zda doklady ve správním spise, z nichž vycházel žalovaný, dostatečně prokazují uvedenou chybu. Žalobkyně konkrétně poukázala na rozpor mezi vytyčovacími náčrtu Ing. S. a Ing. P.

Z vytyčovacích náčrtů Ing. S. č. 375-72/2008 a Ing. P. č. 434-042/2010 vyplývá, že pro určení sporné hranice mezi pozemky je stěžejní bod č. 70-6, nacházející se mezi body č. 70-1 a č. 70-7, neboť bod č. 70-6 je bod lomu hranice, na jehož umístění závisí nejen průběh hranic pozemků p.p. č. 2/2, č. 2/1 a č. 3, ale následně i výměra jednotlivých pozemků. Dle protokolu o vytyčení hranice pozemku k náčrtu Ing. P. č. 434-042/2010 nebyl bod č. 70-6 v terénu stabilizován, dále je uvedeno, že při obnově operátu evidence nemovitostí novým mapováním byly chybně určeny souřadnice bodu č. 70-6. V daném případě tak lze konstatovat, že vytyčovací náčrt Ing. P. není v přímém rozporu s náčrtem Ing. S. a závěry žalovaného. Závěry žalovaného potvrzuje i znalecký posudek č. 199 ze dne 26.4.2011 Ing. V. K., znalce v oboru geodzie a kartografie, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že při vyhotovování katastrální mapy došlo při kresbě dnes sporné hranice k chybě, která je pohledově zjevná. Dle znaleckého posudku je zřejmý nesoulad v části hranice od bodu č. 70-7, 70-6 a 70-1. Žalovaný také vycházel z měřického náčrtu z roku 1924, náčrtu místního šetření č. 70 ze základní mapy velkého měřítka a z ohlašovacího listu č. 16/34 z roku 1934 a na základě přepočtu souřadnic ověřit, že došlo k posunu hranice.

Soud konstatuje, že z ustanovení § 20 katastrálního zákona a contrario vyplývá, že výměra pozemku není závazným údajem pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru. Výměra pozemku je až následně zjištěným údajem na základě geometrického určení pozemku [viz § 27 písm. g) katastrálního zákona]. V daném případě bylo zjištěno, že geometrické určení hranice pozemků č. 2/2, č. 2/1 a č. 3 je nesprávně zachyceno v katastru nemovitostí. Tato zjevná chyba byla katastrálním úřadem opravena postupem upravujícím opravu zřejmých chyb. Tato skutečnost má sekundárně sice vliv i na evidovanou výměru pozemků, avšak nemění vlastnické vztahy k uvedeným pozemkům, neboť jde jen o nápravu nesouladného stavu a uvedení skutečného stavu hranic do pozemku do souladu s katastrem nemovitostí. Žalovaný i katastrální úřad ve svém postupu tak nepochybili.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem,

který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. února 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová